

licul

Humor și satiră

BCU Cluj / Central Library Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Episcopul Ioan Popasu.

Drăguța s'a dus, și drăguțul de
Bartolomeiu a ramas!

Fie-'i Drăguței țărîna, și lui Bar-
tolomeiu brânca ușoră!

Calicul.

Cupidon si Turnura.

Cupidon la mâna dréptă căpătase un sugel
 Și cu stânga purtând arcul, săgeta ca vai de el.

Pe la țeră, calea, valea,
 Tot putea răspândi jalea:

Lovia pasări, păsărele

Turturele,

Filomele,

Ba oițe,

Ba căprițe,

Ba țrance,

Ba țigance;

Iar când da pe la orașe,

Prin cocóne drăgălașe,

Și voia a le lovi

Spre a se îndrăgosti

Nu putea se nimerescă

Inimile se rănescă;

Iar săgețile-i mortale

Apucau o altă cale:

Pe din dos,

De sus in jos,

De la șale

Mai la vale,

Unde lucrul cel făcut

Ca se serve de ședut

Șede sub o umflătură

Care o numesc turnură.

De așa nedibăcie

Rușinat, sërmanul ȃeu,

N'avea cap nici se mai vie
Prin Olimp cu arcul seu.

Deci, aflând că'n România un partid cupidonist,
A ajuns chiar la putere cu porecla junimist,
A venit în plin consiliu de miniștri, ca se céra
Satisfacere 'n dreptate, măcar în acéstă țeră:

Căci de când e lumea lume,
L'asa țile n'a ajuns
Ca se rîdă de-al seu nume,
Ca de-al unui popă tuns.

— „De cât ori-ce, mai 'nainte,
Đise gravul Președinte,
Trebe a se cerceta
Dacă lucrul e așa.“

— „Nu se 'ncape cercetare,
Dice-un alt diplomat mare,
Lucrul e de toți știut
Fiind-că e chiar vėđut.“

— „Da, da, da, altulu rėspunde,
In ori-ce turnuri s'ascunde,
Pitulite între creți,
Ale-amorului săgeți.“ —

— „Causa eu ve voi spune,
Dice-un alt ministru june,
E că damele nu vor
Se mai pórte 'n peptul lor
Inima, ci vor s'o mute
Sub turnură, între cute.“ —

— „Bravo, bravo! asta e;
Insė ce se facem? Ce?“ —

Un ministru pleșug, însă, decât toți mai chibzuit,
Đice: „Eu de multă vreme la acésta m'am gândit!

Deci, fiind c'acum ne punem țera s'o regenerăm
 Trebuie ca și 'n acésta ceva se legiferăm.
 Inimile la cocóne trebuie se stea în pept!
 Deci, să suprimâm turnura. Așa e si înțelept."

Un așa proect de lege
 Dacă se va presenta,
 Țera, ȕeu, va înțelege
 Că se 'ndrétă sórtea sa.

G.

Pitulăte înțeleptule Solomóne!

Cine știe cu câtă înțelepciune conduce comitetul central al partidului național românesc din Sibiiu afacerile electorale pentru dieta Ungariei, nu mai dă pe înțelepciunea vechintestamentară a lui Solomon o ceapă degerată.

După cum sum informat, comitetul partidului nostru național a candidat în cercul Oraviței de deputat dietal pe magnatul tăiat împrejur Fekete Jozsef din Budapesta.

Candidatura aceasta e cu atât mai nimerită, cu cât Fekete Jozsef, odiniórá Schwarz Josef, posede banii recerúți pentru tragerea pe sfóră a alegetorilor din cercul Oraviței.

Ca corteși pentru sigura reușire a lui Fekete Jozsef s'au angajat cinstiții preoți gr. or. Mitrofan Șimu din Rachitova, și Nicolae Tatuca din Oravița română.

Stalear acestor doi preoți prescura română-n gât, batăr numai pănăcând Ovreeii vor trece la biserica gr. or.!

Calicul.

Papa-i de vină.

Zăpada se topesce de sóre,
 Pe mândra sufletul o dóre
 Că căs-legile s'au gătat
 Și dênsa-i tot fără bărbat,
 Pe semne nu s'o măritat.

Pe drum și-n câmp îi multă tină,
 Mol negru-i la a ei inimă
 Când vede c'am prins sfântul post
 Și ei nu i-a venit un prost
 Par că carnaval n'ar fi fost.

Sóre frumos de primăveră
 Scóte copii din casă afară
 Dar dela mândra din cap
 Crudul gând despre bărbat
 Nu mai ese, ba clocesce
 Și nouă gânduri croesce
 Cum și-ar putè resbuna
 Chiar pe papa din Roma
 Căci opresce nunțile
 Dacă trec căs-legile.
 Muscuțele prind a eși,
 Găinile prind a cloci
 Oile au mielușei
 Dar' tot gândul dumniaei
 Nu-i la primăvéra ce vine,
 Ea gândesce cât îi de bine
 Să ai bărbat se fi nevastă
 Să stai cu cotele-n feréstră

Ca trecătoriul, omul de trebă
Să ȳică: Kiss die Hand, dómná dragă.

Drept că primăvéra-i aci
Dar vai, eu prind a betrâni,
Și betrânesc nemăritată
Ce n'aș fi voit nici odată
Și lumea fiind rea și păgână
V'a ȳice că-s fată betrână:
Deci blastăm pe papa dela Roma
Care au făcut tipicul și dogma
Cà dacă trec căs-legile
Să se gate și nunțile.

Marița Mărioi,

fată din sat dela noi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Sus Mărcuț că'ți dau părăle
Jocă o leacă-n postul mare
Te învêrtește-ntrun picior
Că e prima Mărțișor.

Mărcuțele fêtul meu,
Dute nițâl in Cuceu
Sci colo lângă Jibàu
In regatul lui Szabàu.

Că acolo-un protopop
In rachiu face potop
Și se-ochină lui Izig
Căci e greco catolic.

Gețe Vazul se numesce
Și pe Ana proslăvește
Cât din multa proslăvire
Eși un boboc cu fire.

- De câte ori bea rachie
Glăsuie pe psaltichie:
„Trecui vale și un părșeu
La Ana sufletul meu.“
- „Românul nu-i demn notar
Numai popă, ori purcar“
Așa popa cuvânta
Și din cap tot clătina.
- În Jibou când dânsul mere
Mai bucuros bea la bere
Dar atunci bea chiar popesce
Până jos se tăvăleşce.
- Pentru ale lui merite
Ié-l Marcule înainte
Și mi-l jôcă pe sub ciur
Se-i sară floșii din barbă!
- La pomene când se duce
Norodul îș face cruce
Cum sci bea, de abia-l pundoii
Pe carul tras de doi boi.
- Apoi jucându-l popesce
Te pune și ivesce:
„Lasă-te popo de rele
Că-i muri și ți or fi grele.
- Și dealungul satului
Cântă a mperatului
Și strigă tot hei și hui
Bună palincă beui!
- Popo-n Beciu cât ai umblat
Arată ce-ai învețat,
Că numai se-nveți a bè,
Puteai și acasă ședè!
- Dacă bea, face scandale,
Ori se duce preste vale
La Ana, ori că predica
Despre muieri si palincă.
- Și iuind mi-l întôrce
Pân s'a dispensa de floșce
Și tuns și ras ca napul
Dă-i una cu piciorul.
- Odată s'a întemplat
Că era nici treaz nici beat
Și-mbla derbeder prin sat
Ca și un câne turbat.
- Dispensat fiind de el
Mergi Marcule-n cetinel
Pân la Gurasadului
La mutu olariului.
- Cum era-n cap cu rachie
Intră în cancelarie
Și-ncepu a injura
Pe notar și legea sa.
- Popa Alexa Olariu
Are drepturi la altariu
Mai de-un jumete-de veac
Și totuși e maré drac.

El are celariul plin
De rachie și de vin
Ear în casă ține-o fată
Cu doi coconi inzăstrată.

Coconii ii dîc lui tată
Ear mult grăsulia fată
Măriuța se numesce
Și pe popă'l canonesce.

De atâta canonire
Popa și-a eșit din fire
Cât venitul dela cruci
Tot îl dă pe buze dulci.

Ear averea cea frumósă
Tótă-o dà pe buze gróse,
Mariuții-i făcu casă
Și-n testament parte grasă.

Jócă-mi-l deci Marcule
La tóte tirgurile
Câte se fac în Ardél
Pe acest popă model.

Și jucând prinde-l de barbă
Și mi-l smulge și-l întrébă:
Părinte sfinția ta
Așa spune Pravila?

Scris este la Pravilă
Ca se ții concubină
Și cu ea se faci copii
Și alt soiu de nebunii?

Ori dóră când te-ai popit
Vlădica ți-a tēlcuit
Că în infern o se arđi
De nu-i procrea bastarđi?

Ori ți-au dat brăul cel roșu
Căci imitezi pe cocoșu
Care sare gardurile
La tote găinele?

Dacă da, atunci pardon
Prea luminate cocon
La din contră 'n barbă briciu
Și-n fund dóuedeci si cinci:

Așa popă, orî te-ndréptă
Ori te aruncă preste o crêngă
Cu mândra-ți ibovnicuță
Hop, cu Măriuță!

Alte pilde, părințele,
Nu ne-nvêța a face rele
Ori ne-nvață a face bine
Ori nu ne face rușinel

De aci, Marcule avam
Dute până colo-n Zam
La popa Enciu-Niculae
Care-i croit spre bătaie.

El dă pildă la norod
Făcând sbiciul nod de nod
Și-nvêrtindu mi-l prin casă
După biata preutésă.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj Central University Library Cluj

Decând sunt ómeni pe lume, n'a existat regim, fie acela absolutist, constituțional, turcesc, ori unguresc, care, prin programul seu de guvernare, n'a promis fericirea poporului. Ómenii venind din mila lui Dumnezeu, din îndurarea dracului, sau din încrederea popórálor la regim, în tóte împrejurările se prezentează înaintea lumii desbrăcați de ori-ce întesese personali, și, presentându-se desbrăcați, ușor li se vede códa de strigoiu.

Așa a făcut Brătianu și consoți, așa foc Junimiștii tiviti cu Conservatorii ađi, și așa vor face și craii de poduri din București, când ađi mâne, vor veni în România la regim.

Așa-í omul! — Omul e un dobitoc, care mănâncă pâne, și dela omul ajuns la putere-n stat, nu se póte cere, ca se mănânce polomide și bozi. Óre se mintă sfânta scriptură, când strigă: Nu legați gura bouului, celui-ce cu-

trieră! Au dór' se fie oprit păstorului a gusta din laptele turmei, ce păstorește?

Eu am tótă convingerea, că și sub regimul de ađi al României, sau sub regimul Jumiștiilor corcit ca Conservatorii, că guvernării se vor rade fără săpun. Cât va profita însă țara din această operațiune a bărbierilor jumiști-conservatori e încă o întrebare orientală.

Ce a profitat România sub regimul lui Brătianu, tótă lume știe: „Independența!” — Și astă independență o a câștigat Brătianu României într'un timp, în care a fost silit a exprima memorabilele cuvinte: „N'a sosit încă timpul, ca se ne despărțim de hoți și de tâlhari.

Ađi, Brătianu, dat în judecată, póte se creadă, că a sosit timpul, ca să se despartă de hoți și de tâlhari, dar' acum, venind aceștia la putere nu'l lasă.

Eu din parte mi țin, că nu pentru binele țării s'a dat Brătianu în judecată, pentru-că, dat în judecată pentru ceea ce el a făcut, lui nu-i póte strica, ci numai țării sale.

După părerea mea, dacă în România au ajuns lucrurile până acolo, ca un Blaremburg, și un Flava se ia moralitatea de stat public în apărare, atunci Iuda Iscariot sigur se întorce de necaz în grópă, pentru-că a tradat numai un Christos.

Stan Pătitul.

„Măereni“ se numesc bărbații și „Măerițe“ femeile Românilor din suburbiile Sibiului. Măerenii, ca și Măerițele, sunt un neam de oameni muncitor, dar' cu tota munca lor, tot ce e în ladă, aceea e și pe ei. Progres nu află la Măereni și Măerițe nici în avere, nici în cultură. Măeranul, cându-'i mai bogat, se pomenește cu toba la poartă, și dacă vrutul din Măereni a învățat carte, acela

n'a dus'o mai departe, decâtu până la a nu ști, ceea ce toți Măerenii știu, adecă cultura legumăritului.

Măeranul, dela Strajămeșter în sus, nu cunôște rang. În medicină, Măeran n'a trecut preste rangul de mósă. În iustitie, rangul de cancelist e culmea, la care au ajuns Măerenii. Pe terenul meseriloru, Măeranul, când ajunge măestru, începe a cârpi. Negustorie pórta Măerenii singur cu Versatzamtul. Dascáli s'au făcut mai mulți din ei, dar' din scóla lor nime n'a ieșit dascál, și cei doi popi, care, în decursul unui socol, au ieșit din Măereni, nu merită o singhilie din ceapă degerată.

Măeranul și Măerița, infățșază în căsătorie forma de stat austro-ungar, adeca dualismul: Fiecare și pórta deficitul în punga sa separată. Măeranul își are cârciuma și punga sa separată de pungulița și cârciumuța Măeriței, dar' acasă se întâlnesc de regulă și amândoi beți. Sunt — se înțelege — și escepțiuni. Sunt adecă și Măereni de aceia, care se îmbétă cu Măerițele loru în una și aceeași cârciumă, și, când pleacă cătră casă, fie-care o ia în altă parte.

Cu tótă mulțimea de scóli, ce se află în Sibiiu, mai-oritarea Măerenilor numai cu potcovele dela cisme știe serie, și epistolile de amor, ce primesc Măerițelor, 'li le cetesc teologii din Andreanum, care însuși le-au scris.

În înțelepțiunea lor, care e soră gemenă cu prostia, Măerenii sunt dați pradă preoților lor, care trag în numele lui Dumneșeu câte șapte pei de pe ei, și lor totu nu le cade pelița de pe ochi. Nicăiri în lumea ortodoxă (dacă în Bakonyerwald se află vro parochie ortodoxă, nu știu) nu vei afla, spre pildă, o parochie, ca a popii Bobeș din suburbiul Sibiiului, în care, pentru o cununie se cer 40—50 fl., pentru o carte de botez 10—20 fl. etc. Nu-'i afla dór' în tótă biserica constituțională gr. or. din Ungaria și Tran-

silvania un cas, în are popa se fie hipotecat averea bisericăscă cu 1000 fl. fără ca se ştie constituția bisericăscă ceva, precum s'a întâmplat în parochia popii Bobeş etc. Şi tóte este se întâmplă la pórtă popii Bobeş, unde consistoriul archidiecezan tace ca porcul în — constituție etc.

Tóte aceste vi le-am spus, pentru-ca mai ușor se înțelegeți cele, ce vreau se vi le spun acum :

Măerenii din suburbiile Sibiiului nu prea merg la biserică. Altcum și înteligiță din cetate, cu metropolitul în frunte, încă nu prea face multă îmbulzală credincioşilor, când popa strigă din altar: Cei chemați ieșiți etc. Măerenii însă, și special cei din Grópă, sau din suburbiul Poplecii, alias parochienii exarchului Simtion, mai cu minte fiind decât ei însuși cred, au adus un conclus moral-bisericesc de prima calitate. Conclusul acesta suna așa : „Cine nu cercetează Dumineca și serbătórea biserica plătește 5 cr. pedeapsă!“

Eu ce e drept, nu ştiu din câți membrii constă comitetul parochial din Grópă, care a adus acest conclus, dar' aceea trebuie se constatez, că la 10 boi nu affi atâta înțelepciune.

Destul că, în urma acestui conclus, în decursul unui an s'a încassat dela cei ce n'au cercetat biserica un capital considerabil.

Veđënd maturul corp al comitetului parochial din Grópă atâta bală de ban clae pe grămadă s'a plesnit surprins cu palma preste frunte, și, din această plesnitură s'a născut întrebarea orientală: Ce se facem cu acești bani? despre a căror întrebuițare neci statutul organic, neci conclusele sínódelor ecumenice dela cel din Nichea până la cel din anul trecut din strada Măcelarilor n'au statorit neci o normă.

Ori-cât de grea s'ar părè această întrebare, maturul corp al comitetului parochial din Grópă, până dai scui-patului o palmă, o a rezolvat in unanimitate cu: Se-'i bem!

Dar' ,unde se-'i bem"? s'a născut a dóua întrebare, — în care cârciumă? — În cârciumă nu se pôte au đis unii, pentru-că's bani bisericești! — Atunci se-'i bem în biserică, au respuns alții!

După o lungă și înfocată, dar' seriósă desbatere, s'a hotărît, ca banii încassati în contul prescurtării lui Dumne-đeu cu rugăciunile creștinești, se se bea în școlă, care e în nemijlocită apropiere cu biserica, și acestei beuturi gr. or. se i se dè numirea ,bal *

Care va se đică — cum ar đice Tribuna, dacă nu'i s'ar fi subțiat smântâna — maturul corp al comitetului parochial din Grópă a urmat țiganului, care furând pipa 'i-a dat numele lulea, ca se n'o mai cunóscă nime.

La acéstă beție constituționala de ritul gr. or. numită bal, ce s'a ținut mai dăunăđi în școlă gr. or. din Grópă, sub patronatul epitropilor bisericești, a luat în parte co-vîrșitóre elita parochienilor, care prin negligența sa în cercetarea biserecii a contribuit mai mult la formarea fondului cultural.

Era pe la 7 óre séra. Școlă gema de epitropi și epitropesse, de cantori și cantoresse, de crâsnici si crâsnicesse, clopotari și clopotăresse și alți flămândi, care s'au adunat, ca se'si stâmpere setea cu vin cumperat din banii fondului cultural, format din negligența parochienilor in cercetarea biserecii.

Popa din Grópa, cunoscându'si parochienii, care, după ce se îmbată, rad și fâra sâpun, din întimplare n'a luat parte la bal, și așa spre durerea popii Platoș, a remas cu barba întreagă.

În armonie cerească s'au golit iute câteva decii de litre de vin, și:

Turnuri de plăcinte
S'au turtit de dinte;
Musica cânta,
Nime nu juca.
Fiecare bea.
Unul nu era,
Care n'ăștepta
Ceva a mânca
Ș'apoi ear'a bea.

Așa bind și mâncând Măerenii și Măerițele din Grópă pentru iertarea păcatelor celor-ce au plătit necercetarea biserecii cu bani, iată ce s'a întemplat: Un păhar de vin înalt la umeri, și gros la talpă, sbóră prin aer și turtește nasul epitropului bisericesc. Epitropul, cu tóte că are un nas atât de mare, încât putè risca o parte din el, și totuși îi mai rămâne destul, încercând, că el nu 'și-a dus de aceea nasul la bal, ca păharele înalte la umeri și gróse la tălpi se 'il turtească, prinde o sticlă de gât, aruncă cu ea în partea, de unde păharul 'i-a sburat în vârful nasului, sticla nimereste, și se sparge-n hârbe de tária unui cap măerenesc. Acum se fi vădút „exempla trahunt!“ — Sticle după sticle, păhără după păhără încep a sbura prin sala balului, respective prin scólă. După sticle și păhără urmează a sbura farfurii, blide, cuțite, linguri și furcuțe, lemnele de lângă cuptor etc., pânăcând n'a rămas cap nespart, ochi de ferestri întregi, plete de Măerițe nedespletite, îi, și cămeși nerupte, ba chiar și sfinții gr. or. de pe păreții scólei au trebuit se sara dela locul lor, și se se mestece în gunoiul Măerenilor din Grópă etc. etc.

Când a sosit poliția, între ruinele Erusalemului, a aflat numai pe dascálul Jondrea întreg, care, din întâmplare s'a fost proslăvit sub o laviță!

Cocóna Gurădulce.

Nu's teológă, neam de neamul meu n'a fost nici batăr crâsnic, necum popă, și de aceea eu, cu mintea mea mirenească, nu pot înțelege acea parte a sfintei scripturi, în care se țice: Dumneșeu a venit la convingerea, că nu e bine, ca omul se fie singur, și din convingerea aceasta a făcut lui Adam o Evă. Căț!

Încât știu eu ce știu din sfânta scriptură, Adam n'a cerut dela Dumneșeu, ca se-'i facă o Eva, și mai puțin a pretins se-'i rupă cóstele, ca se-'i facă o muere. Ear' dacă Dumneșeu a făcut pe Eva, pentru ca se se implinească acea parte a sfintei scripturi, care vorbește despre înmulțirea ómenilor ca nășipul mării, atunci îmi vine a crede,

că Dumnezeu nu e atotputernic. Pentru-ce, întreb eu, era la înmulțirea ómenilor o Evă de lipsă, când in Ungari'a, la această operațiune se recere numai un timbru de 50 de cruceri? Se fie Ungurii mai atotputernici decât Dumnezeu? Cât!

Dar' ear' se me întorc. Pe timpul, când Dumnezeu a făcut pe Eva nu erau „ștempele“, și n'avè de unde ști cum se pot înmulți ómenii în mod atât de ieftin, cum se înmultesc ađi patrioții în Ungaria. Cât!

Ca și alte însușiri absolute ale Dumnezeu, despre care teologii ne povestesc minuni, va fi și atotștiința lui. Cu tóte estea, eu 'mi-aș permite — cum ăice finul dela Mediaș — întrebarea: Pentru-ce n'a făcut Dumnezeu mai întâiu pe Eva, și apoi pe Adam? Cât!

Oricât de próstă s'ar părè această întrebare vechiu testamentară, mie mi-ar plăce se aflu un teolog înțelept, sau un moralist cât de prost, care se 'mi-o răspundă. Eu cu prostia mea, ce o port sub o căiță înțeleaptă, răspund la acea întrebare așa: Dumnezeu, la facerea lumii, necunoscând regulile etichetei moderne de salon, după care femeii compete în tóte întâetatea, a cređut — se vede — că, din cóstele unei ființe atât de debile, cum e femea, nu se póte face o ființă atât de tare, cum ar trebui se fie bărbatul. Mai obvine însè și posibilitatea, că Dumnezeu de aceea n'a făcut pe Eva mai întâiu, pentru-ca se nu'și dovedească la prima facere nedestoinicia sa. E adecă știut, și scriptura ni-o spune verde, ca Eva n'a fost mulțămită cu toaleta ce Dumnezeu 'i-a făcut, și-n lipsa de croitori pe acele timpuri, 'și-a făcut după plac însuși un costum din frunze. Cât!

Și acea versiune a unui celibe sosit în Blaj dela Roma, după care, Dumnezeu de aceea a făcut mai întâiu

pe Adam, și apoi pe Eva, pentru-că, prin această facere, n'a voit necidecum se-și dovedească atotputința sa. Din bărbați, și femeile știu face femei. Au dór' nu's bărbații de ađi — 'mi đisese odinióră un celibe dela Roma — ceea-ce Nemții numesc „Pantoffelhelden“ și Calicul „Tăpălagă lui Isaia tărțuește“ în tótă forma femei făcute de femei după chipul și asemênarea lui Adam? Căț!

Đin tóte acestea eu viu la convingerea: Valórea unui bărbat e condiționată de iubirea femeii, și un „Pantoffelheld“, sau o „Tăpălagă a lui Isaia tărțuește“ ne mai meritând stima, trebuie se-și peardă și iubirea femeii! — Căț!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

BCU Cluj / Central Library Cluj

Femea cea mai rea de gură e, fără îndoială, aceea, care, când vorbește, toți câinii din sat încetează de a mai lătra la lună!

* * *

Un avocat multiplicat cu'n executor judecătoresc dă un monstru înfricoșat, la care, mai adăogând un gendarm, poți divida pe cel mai încăpăținat țăran!

* * *

Amoresații, în gramatica lor, au numai doi pronumi personali „eu” și „tu”, a tria persoană e un spine în ochii amorului!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

De bóla apei se te unfli, și se plesnești în rate!

* * *

Cel dintâiu păhar de vin, ce, ca mire'l vei închina
sócrăta, se'ți stea-n gât!

* * *

Unde'ți vei băga zlotul se scoți cruceriul, și din de-
ficitul Ungariei se'ți hrănești copii!

* * *

Cu cerșitul se'ți câștigi streangul, cu care vrei se
te spânduri!

Destulă suferință.

Óspele: După cum se vede, vinul acestă nu su-
fere apă!

Cârciumariul: Ala a suferit destulă, domnule pă-
rinte!

O motivare convingătoare.

Polițistul: Cum te încumeți tu se pui scara aci!

Hoțul: En încearcă dumneata a te sui aici fără scară!

Prietenul nerecunoscător.

Servitorea: Te rog domnule a pune la dómna o vorbă pentru mine, ca se nu me dea afară din servițiu.

Domnul: Eu nu me mestec în afacerile servitórelor!

Servitorea: Of Dumneđeule! Totuși e adevărat, că cei mai buni prieteni te lasă la neaz!

D-lui B. în S.: Unde-î vorba de credință, acolo de regulă e un drac la spate. De aceea, eu în d'ale credinței nu'mi fac treabă cu dracul. Celce sugere laptele credinței ați dela o capră, mânde dela o oie, e sau un măgar flămând, sau un filosof, care vrè se'și umple burta. Așa și prietenul dumnitale. Lasă'l se fie gr. or., că pentru credința lui în Popa neci dracul nu 'l'a învidiat.

Dómnei?: Creștinul adevărat, în păresimi, nu visează carne. Ți deci și D-ta despre balul D-vóstră cu mine: „Requiescat în pace!”

Corespondentului din loc: Cu cavaleri, care pòrtă urzitura opincei în virful nasului, eu nu duelez!

Mai multor corespondenți: Postiți fraților, că ne aflăm în păresimi! — Veniva și dulcele — nu disperați! — Eu nu'mi pot mări formatul, pentru-că nu cumper, ca cei dela Tribuna, hârtia pe credit!

Spre orientare: Administrațiunea noastră va începe cu încassarea abonamentelor prin ramburză în 1 Aprilie nou.

Administrațiunea Calicului.